

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 3 af 13

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Einkamál – Uppboð – Lögtak

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Uppvaxtar- og námsár

Askja 1-3, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1923.

Aðrir sk. getur þess vit. t. Ed. um fjárhags
 1923, at fjárh. skipti abbert hafa haft t. l
 skuldinga: skul. zinn næmra yng. þv
 Rh. segir at n. i Hd. haf. fengit skjöl met
 málinu og heftu þau þurft at ganga t. l
 Ed. n. og sé umberuilegt at Hd. haf. daki
 sent þau t. l Ed. eta Ed. gengit eftir þeim
 hjá Hd. "Ez þat umhveru niður á milli eta
 hvat!". B. 495.

Fyrir segir Ed. n. hafa verið rey t. l
 Hd. n. en hinn engin skjöl þost. hafa

ni ferast hafa B. 499.

[Faint, mostly illegible handwritten text in Icelandic script, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Ímsá mál.

Tveir áfrændur lákast eftir at áfr.
stefna en tekur út, en síðan lákast
2 þeirra en dómur þeirra halda
máttum áfram. Glv. IX 264.

Einsamál.

Skilyrði: til að láta málsræðslu
velta á eitt: talin f. hendi!
öðru tilfalli en ekki hinni.
Skr. viii 454.

#: mbsamál.

Frestur.

Hálfhútur. : heit : átaldir af kv. Skv. V331

Einbanið:

Frestur.

Ekki notatur til öflunar sönnunargæða

blod. V 149

Firirland: Einbaniál.

Elbsi veitkur frestur: heit - f: l
at leita vitni, sem þegar áður var
trúvarn brútt at stefna þýðningar laust
f. a. mata: málinu, enda gat vitni.
burður þess elbsi ríttit inshittum
málinu. Þrd. V 1017.

Einbani.

Stofudun fær frest: og framhalds frest:
frá þingfestningu ~~frá~~ 4. febr. til
15. júlí, samþykkt af samtökum
religiösa, til að alla sagnir innan lands
og utan. 15. júlí lagður hann fram
vottorð erlendur manna. Þeirra meðmælt
og breytt hann frá fresta t.a. frá þess
stærst. "Lorunum neitast um frestun
: kvæða, en þu. veitir hann, þess að
debut sé komit fram, en hveðri þess, að
þessum hafi deðið tilvist að þess vottorðri
þess en hann væri á þess þess tilviss.

in rima, ~~and~~ stöfum kal: var þá
naut sigla á þá vöðum í stöf þá
en þá er var á mótum þá er
vert: þá er þá er, á þá er þá er
inagula. Þord. VIII 158.

Einbaniál.

Valdavit dainatölauuna. $\overline{\text{V}}$ 41, 824, 476,

478, 485, $\overline{\text{VI}}$ 301, 625, $\overline{\text{VII}}$ 145, 306,

Zinsändel.

q. 18. 6. gr. l. 43. 1937 var ekki til vískaft-
is valds um foreldra vald yfir börnunum.
Skrd. VI 185,

Zibaniál.

Dönguáugi: Svob. V 117, 485,

Einbarnial.

Akurygt dómara

glud. 333, glud. V 114.

Einbaniál.

Hálskostnaðarskylda loimara.

Glrd. V 114.

E:ubamal.

Málflm. verður þess valden at skjölstat-
ningu þess leiftan mál at óþörfu þess
lönu til umbeintu þrófu. Skjölstat-
ningunum verður þess vegna ekki dander
til at greita málfm. til lagðan bostnat
og málfletuningslaun 2nd. VII 209.

Einkunnir.

Skuldarar telja sér í skult að greiða
kostnað af ferðalagi málfur. Í sam-
bandi við málfur til innleiðtu skuldar
á bandarinn þeim, þar sem ferðalagið hefi
verið í nauðsynlegt. Ekki ást. t. a. sjúkna
at öllu leyti af bröfu þessari, en þinn
nóttur leikur frá sjálf þess málfur.
vegna þess at um stutt ferðaleg var
at vera, sem ekki þurfti at taka lang-
an tíma ni vera kostnaðarsamt.
Gh. VTT 219.

Σ: skjal.

Uppbót feli in gildi vegna þess at þat var
degi birt með meirilegum fjárin vana. Uppbóts
feli þar i mál vit uppbótsreitanda og
þessum kann um ábata bótar. Sv. t. þar
votkiit at of kann gyt: sjákratan þar
uppbótsfeli: mál vit uppbótsreitanda,
þess at, dómara i máli þessu. En of upp-
bótsreitanda var dandur þessi kann
at ríga brótaröfu i uppbótsreitanda.
Vísit máls vortu þess at dómara þar svo
þess at venslega, at eftir dómstöku þess

heft: kann átt að víkja íri döngurati
í því ex officio, en þar sem kann qudi
þat ekki: en döngurinn ex officio á -
merkun. áld. VIII 3 hl.

Einbær:

Dröfist frá vísum ar : heit at : veður þess
af þannar og framkvæmdastj. af stöf
f. h. þess : stöf stjórnmanna. Félagst
öðruveitt þóttanortélag, sem stj. hefti
dömi veit þessin : frá stofnun þess
10 árum, en umveður matan ást
þannar og framkvæstj. - stöf um og
heft heitild t.a. gægst undir skuld-
þingdaga þá, sem : málin veit um.
þann þess talian þess t.a. þessa við
máttölu þessari og heit félagst þess
dömi. blöð. VII h 23.

Einbaniál.

Aðildarskottur velður sjálfur skv. V 473,

VI 629, VII 285,

Σ: ubanial.

Aðiliaskift: vit gjald prot. skv. V 117,149

VI 227,243,

Eiubaniá:

Stafurinn : hv. best eftir útgáfu besta-
vittanastofnunar (Befra) til dæmis
haus vit aðil málseins Xrd. V 64

Einkenni

Aðiljarskipti: í Dönsorbi at-lja
tekur við milli eftir að áfrjunnar
t: h. kastaríttan hefur verið gefin úti.
Klud. VI 1, VI 46.

Einubsmál.

Steinmálið vinnur þing.

Þrd. V 20. 1881, 1886, 1897, 1898, VII 1899.

Gestavéttarmál.] E: ubamál. Varnarþing

Í skuldbréfi: segir, að mál út af því skuli
velsein fyrir gestavétti: Reykjavíkur án tillits
til varnarpings aðilya. Enge at situn höfðu
skuldbréfsgandi mál á heimilisvarnarpingi
skuldara, en það var utan þv. þeir höfðu
dóki í heit: en í hv. þvefjant þeir ómerk-
ingun og frávisun: heit: af þessum sök-
un. Telja á heit: í dóki situn selt til legg-
þota fyrir sig en skuldareigandi, þar sem
málfl. á heimili þeirra dóki þeim ferðar-
þotvat dómara, málfl. og auvat óvegandi.

Upplyst að skuldbréfið er gefið til
leita þess skuldvegis og verður ekki séð,
að skuldvegi hafi lagt nokkva áherslu
á vinnu þess og á þess. Með því er
min þess. Þess vegna er breyta þess
skuldbréfið til greina. Skuldb. 11.11.19

Uppboð

Sæm. um seldar eignir Þrd. V 415

gerðin eftir uppboðið hafa eðki farið niður,
og eðki heldur þótt þeir þyngum að hafa verið
kominn á ástun en uppboðið var haldið.

Upphætt

Hæst helsta bót: tekitt, Slod. V 415
Upp bót & beittandi verður hæst bjótandi og
er þar með samþ. hans leystan út frá bjót-
anda fjárin hans (hæst bj.) bót, þetta er
talið vanta í gjölding uþbót sinn, enda hefi
gjóðanpala verið taldað í gjóðanar til greittu
í dómurpuldi meir með upphætt, er meir hefi
hæst bótinn í uppbótinn.

Uppboð.

Í merkingun uþþboðs berf: at veqna þess,
at á uþþboð: hef: elki verit gefit ham-
ens líög fyrir eigninu. En þar sem boð
hestbjóðanda var samþykkt af uþþboðs-
ráðanda innan þess tíma, er ekki líkur
var: röðskilnaðum, er möt þávar
elki talin hafa við nein rök at
stúðjast. Skrd. III, 290.

Uppbót.

Gerður Þólaugs, veit um gjald þvota eftir
uppbót fjármann og fyrir uppbot
uppboti í st. - á fúsi í st. It í st. at st. í st.
þi þvotand. blvd. I 348.

Uppbrot.

A gr. um rétt hat veta. Sá, sem tapat.
færir upp bótswétt: áfríjjar en stefna
degi þeim, er ofan á vott. vísat frá hv.
ex officio. Skrd. I bót, sbr. II 855.

Uppbót

Uppbót: framboender af kveppstjóra áfrújat
til hvs., an áfrújennar máhinn, útsat frá
þar sem réttarsamtun kveppstjóra, sem eigi
hafi komit milli útsk. útsk. útsk. útsk.
eigi áfrújat til hvs. Glod. I h b h.

Uppbot.

Fasteigns seld á nautunagaruppbót: sbr. kröfn
fjárváms hafa í eigna: umi. Fjárváms hafi: varit
hestbjótandi, en bœtt þó ekki upp in vet-
skuldum, en framur stótu. Slam fekk þó
uppbótsafsal. Gerðar þoli taldi uppbót:
hafa orfót á vaxans laust og kvæfót: at ómerk-
ingar vit á frjýjum. Sl. taldi gerðar þola ekki
eign vit á ómerkningar af þessum sökum
heldum vet hafara, en þeir höfðu ekki
á frjýjat enda hafi: hestbjótandi samit vit
þá um greittu skulda þeirra. Sbr. IV 154

Uppbot.

Á myndunargaruppbót: í farteygu var elki bót:
svo hött: eignina, at uppbots beiðandi fangi
nóðlaust greitt upp: eina bröfu... Uppbot: t
vart þvi árangurslaust og öllum þrekaði
at gertum uppbots haldara átt: þar met at
vera lokað: t at þess var eignin ítlögt
hætt bjánda sem í fullu gættum verlaða, enda
var nóðlaust bót: t upp: veitt þess.
þess ítlöging þess þv. ítlöging og elki
öfta flutt eignarvættinn til ítlögingar-
hafa sem samþykki þess elki eiganda

hæmi til, hins vegar var samþykki
gert og beiðanda og tilþykning uppboðs baldam
um þess fjóringarlaus. Gæss vegna slaki
heft at leggja veinum rétt á þessari
vagna gífurfarster. Gld. IV 34.

Uppboð:

Málsviðan úr af uppbót: Glod. I 514,

glæðs réttar hafi: eður bifreit, eigandi
t eður engan haldsvétt hafa stofnast
og höftan skatavótamál fagnir
öðrum.

Uppboð.

Mót um almann þings. gegn frjálsu uppboði:
(stráanduppboði) krundið við uppboðsrett en
tekin til gr. við aflið. Dómas. IV 478.

Sbr. Dómas. IV 573 um mótuali við
sölu eigna lausnabás

Uppbót.

Sköfu um ómerkning uppboðs vísat frá h.
með því at uppboðs var ekki getið á þingi
á mánudag ~~þann~~ þann dag sem átalmað er, en
á þriðjuni þvestur uppboðs var líka litið.
Skod. II 915.

Uppbrot:

Mötuneli gegn stöðfestu ljármámi komast
eðli at. Skv. V 415,

Uppbót.

Skatabóta kvæla fyrir öðrum
Uppbót framboðis og dæmi : yfir.
N.F. : Stordómas. III 445.

Uppbot.

Glæst bjótandi er sleigin fasteign, en
þar sem hann fullnaði ekki uppbotts-
skilmálin, og er uppbottsráðandi hon-
nan dælt afrið. Afrið skem á þessum
uppboti en þá er á fasteign og þessum
sér en á afrið afrið. Afrið skem skem
hann skem skem öllum rétti met þess
á fullnaði dælt skilmálinum og afrið
þess dælt á þessum þá er á fasteign
en er á þessum málinum frá. Dómas. ~~IX~~
147.

Lögtað.

Sjúkumáttur frá manni t. a. innheimta
afgreittu gjöld af toqumum. Sköfu
sjúkumátturinn þessir elski lögtaks-
réttur. gjöld. I 197. Afr. kostnaður
dandur at skatlausu.

högtaksrættur.

Falhin mitur. Gld. I 7.

Ljóstak.

Gerðarþoli fær skjöl málsins lánað og
skilur þann ekki aftur. Glrd. VII, 345.

Högtak:

Högtak, sem: einu lagi haft: verið gent
hjá kvinnum mönnum, í markit ex officio
vegum öloglegrar mála samstæðu.
Skr. III 273.

högtak.

úmsk. um högtak ómerktur vegna málaráms-
steypan. skv. II 399, III 273,

Uppbot.

Uppbatts kaupandi getur látið vera
þessi eignaða úti af jönu. Dómar - I413

Uppbot.

Botnar upp gússon Þasteignir og skip
einn legr á nautunum upp boti. Þessi virtist
átt af fjórum sig ekki talið var hvar vent.
Gld. II 349, skr. einnig Gld. II 415
og sýnist þá svo sem Þasteignir var haf.
úthlæst ekki allan vint: sama hreyppi.

Uppbót.

Í merkingun á uppboti: krafist meira þess
at fjármánu: því, er uppbotið hildi á kafi
overit beið at áfugja, þessu uppbotið fór
fram. Þetta rítt ~~rítt~~, er þar sem áfugjuver-
daga var ekki lögð fram: uppbotið rítti og
sagði mót maki ogan uppbotinu þáinn þar
fram, er í merkingarbráfan ekki tekið
hít gúgna, enda var þessu beið at
at festa fjármánu: því, er uppbotið.
áfugjunin kom þangað árd. III 790.

Uppbót:

Fjármánu ómerkt, þar af leitni ómerkang
uppboðs, blvd. V 555,